

hed, og den Administration, der foregaar dernede, har bevist, at det, vi den Gang frygtede, var rigtigt. Jeg kan ikke se rettere end, at som Forholdene dér nede er, vil, efterhaanden som Tiden gaar, Utilfredsheden med denne Lov brede sig. Til Bevis derfor kan jeg overfor den højtærede Kirkeministers Opfattelse anføre, at der nu for næsten alle de Præstegaardes Vedkommende, som er kommet ind under denne Lovs Bestemmelser, foreligger Klagemaal til mig personlig angaaende Behandlingen af de Ansøgninger, der er indgaaet vedrørende hver enkelt Præstegaard. Klagerne gør gældende, at de er blevet behandlet paa en Maade, som de ikke anser stemmende hverken med de Forhold, som gælder i det øvrige Land, eller med det, som maa være ret og rimeligt ud fra de Forudsætninger, hvorunder de troede, at Loven skulde gennemføres. Jeg vil i saa Henseende gøre opmærksom paa et bestemt Forhold. Naar flere Ansøgere melder sig som Liebhavere til en Præstegaardsmark dernede, har Menighedsraadene, der jo skal afgøre, hvem der skal have den — jeg har Bevis for, at det er sket ved to Præstegaarde —, faaet en Gaardmand til at byde Jorden op i Pris; efter at man først er blevet enig om en Pris, er en Gaardmand kommet og har sagt: jeg vil give 50 Kr. mere pr. Hektar, hvorved han sætter Prisen op til 3 500 Kr. pr. Hektar for en Tillægsparcel, som flere kvalificerede Ansøgere søger om, og Ansøgerne faar saa det Svar, at hvis de vil have den Jord, maatte de give den Pris, Gaardmanden har sat. Det er rimeligt, at saadanne Ansøgere føler sig brøstholdne overfor en saadan Afgørelse af Menighedsraadet; jeg ved ikke, om den højtærede Kirkeminister vil desavouere Menighedsraadet og sige, at en Pris af 3 500 Kr. pr. Hektar kan man ikke approbere, Prisen maa sættes ned. Fra anden Side har man gjort mig opmærksom paa, at der bliver afholdt Auktion over Jorden dernede, hvorved man modtager det højeste Bud, og at dette undertiden bliver afgivet af ikke kvalificerede Ansøgere, og at det giver Anledning til, at Menighedsraadene siger: naar vi ikke kan faa den Pris, den højest bydende vil give, fordi han er ukvalificeret, beholder vi Jorden. Jeg nævner dette som Udtryk for, at jeg ikke tror, denne Lov kan holde, i alt Fald ikke paa en saadan Maade, at den skaber den Tilfredshed, man ønsker, at en Lov skal fremme, eller naar det Formaal, den i hvert Fald burde naa, nemlig i nogen Maade at skabe Betingelser for, at Præstegaardsmarker i Sønderjylland maa

blive anvendt til Udstykning i nogen Grad i samme Udstrækning som i det øvrige Land. Jeg har ønsket at fremsætte disse Bemærkninger, fordi jeg vil prøve paa, saa vidt det staar i min Magt, at formaa den højtærede Minister til at yde sin værdifulde Medvirken til at faa den urimelige Lov ændret paa en saadan Maade, at man naar det ved Loven tilstræbte.

Til Slut vil jeg rette en Henstilling til den højtærede Kirkeminister om at yde et lille Bidrag til, at der i nogen Maade opnaas Ensartethed for hele Landet paa et andet Omraade, hvorved Utilfredsheden ogsaa vil imødegaaes, nemlig med Hensyn til Indkaldelse af Ansøgninger til Erhvervelse af Præstegaardsparcer, saaledes at dette maa ske efter samme Regler i Sønderjylland som i det øvrige Land. Hvem afgør i Sønderjylland, om en Mand er kvalificeret Ansøger? Det gør Menighedsraadene, ikke som i det øvrige Land Amtskommissionerne med Appel til Statens Jordlovsudvalg og til syvende og sidst til Kirkeministeriet. Det er Menighedsraadene, som vælger mellem de indkomne Ansøgninger, og der foregaar saaledes ikke den samme Indkaldelse, som sker i det øvrige Land med Hensyn til Erhvervelse af Jord ved Præstegaardes Udstykning. Jeg henstiller altsaa til den højtærede Minister at bidrage til, at Utilfredsheden med dette Forhold imødegaaes, og at Rimelighed sker Fyldest, ved at de samme Betingelser for at blive betragtet som kvalificeret Ansøger til Erhvervelse af Parceller af offentlig Jord, som gælder i det øvrige Land, maa komme til at gælde i Sønderjylland.

Fraenkel: Den højtærede Formand vil maaske tillade mig at anføre enkelte Citater, dels fra Dagbladet „Social-Demokraten“, dels fra Fortrykket af Folketings-tidende og andre Steder. Det drejer sig kun om Linier:

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og jeg blev ikke rigtig færdige med hinanden, hverken den 15. denne Maaned, da Diskussionen mellem os begyndte, eller senere. Det ærede Medlem afsluttede Diskussionen den 15. med at sige, at han ikke behøvede at beskæftige sig mere med mig; han glemte at sige, hvorfor han ikke behøvede det, men jeg antager, at det er saa, at naar han i sin oppustede Tilstand gaar til Vejrs, fjerner han sig saa langt fra et stakkels Menneske, som gaar paa Jorden, at Forbindelsen til syvende og sidst glipper. Naa, man skal nu ikke tage det ærede Medlems Udtalelser alt for bogstaveligt eller tro paa